

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap“ előfizetési ára:		A „Magyar Néplap“ és „Mezőgazda“ előfizetési ára:		Szerkesztők:	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemény, és esetleges reklamációk.
Egész évre	1 frt 80 kr.	Egész évre	3 frt — kr.	LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10kr.
Fél évre	— 95 >	Fél évre	1 > 50 >		
Negyed évre	— 50 >	Negyed évre	— 80 >		
Egyes szám	4 kr.				

Isten hozzon!

Szeretett vezérünk! Néhány rövid nap még s megnyílnak börtönöd ajtai, hogy a mi közös ügyünkért szenvedett hosszú hat hónapi sorvadás után visszanyerd azt a legdrágább földi kincset, a szabadságot, melyet az egyház és a haza javára üdvösen fölhasználni náladnál jobban senki közülünk nem képes.

Isten ótalmába ajánlottunk, mikor közölünk távoztál, hogy hat hónapi szenvedéssel dicsőítsd meg a magyar katolicizmus szent ügyét; Isten ótalmát kérjük számodra most, mikor tömlőcődből kilépve visszatérsz, hogy a katolicizmus megváltásának munkáját befejezzed.

Aldjon meg az Isten bátor önfeláldozásodért s támogasson szent kegyelmével további küzdelmedben. A te rettenthetlenséged példája buzdítólag hatott a közönyös és a félénk katolikusokra, a te szenvedésed az ő erőforrásukká lett, a te megbénítatásod őket cselekvésre ösztönözte. Benned megfogytunk egygyel, igaz, a legjobbal, de a veszteséget pótolni iparkodtunk ezekkel s az ügy — hála Istennek! — nem szenvedett, mert amennyivel gyengébb lett a zászlótartó, gyarlóbb a vezérlés: annyival szaporodott a hadsereg s folytatta a küzdelmet nem halványuló dicsőséggel.

Kétségkívül jól fog esni szivednek, mikor értésedre esik, hogy a jóságos Isten ingyen kegyelme nem csak téged őrizett meg láncaidban, hanem szüntelenül támogatta és erősítette azokat is, akik-től téged elszakítottak.

Isten az ő ügyét el nem hagyja.

Ez legyen bátoritód a jövőben s szolgáljon buzdításodra amaz ígéretünk, hogy mi ezután még lekövetünk fogunk követni, mert meggyőződöttünk róla, hogy szent az az ügy, melynek védelmezé-

sére a „Magyar Néplap“ olvasóinak taborát összehoztad s dicsőséges hadjáratba vitted.

Vizsgold a mi bátorításunkra szolgál az a tudat, hogy Isten kegyelme megőrizett számunkra s így remélhetjük, hogy a katolicizmus megváltásának elkezdett nehéz munkáját folytathatod s ha Isten is úgy akarja, segítségünkkel befejezheted.

Örömmel lesz reánk nézve a te szabadulásod napja s amilyen nagy volt szomorúságunk távozásod miatt, oly nagy lesz örömünk érkezésedkor.

Végtelenül jól esik szívünknek tudni azt, hogy néhány nap múlva már ismét kezdedben lesz az a fegyver, melylyel oly sok fejt levagdostad a zsidó-liberalizmus szörnyetegének, melyet oly sokszor megforgattál a hitetlenség, a vallási közönyösség és az istentelenség hűnös szívében. Kezedbe veszed azt a tollat, melynek írása a vallásosságban megsértett szívre enyhítő balzsam, a kishitűre nézve bátorítás, a hitét elalkuvóra szégyenbélyeg, az ellenségre nézve mérgezett hegyű nyíl, a katolikusok taborára nézve riadó.

Míg fogságodban voltál, imádkoztunk érted, szabadságodban követni fogunk, hogy együtt munkálkodjunk veled.

Ime táborba gyűlve vár a hadsereg.

A néppárt szeplőtelen zászlaja, melyet kitűztél, s mely fogságod ideje óta annyi nehéz küzdelemből került ki dicsőséggel: tisztelgésre hajlik meg előtted; a néppárt tábora, melyet megalakítottál és szerveztél s mely azóta hatalmassá, rettegétté lett: tisztelegve vonul el előtted, a vezér előtt s százezrek lelkesült örömkialtása reszketéti meg a levegőt s hangoztatja szerte e hazában:

Isten hozott körünkben!

Éljen Lepsényi Miklós, szeretett vezérünk!

Képviselőválasztások a küszöbön.

A végelgyengülésben szenvedő liberális kormány egymás után csinálja a kellemetlen meglepetéseket, melyek vagy esztelen voltokkal vagy törvénytelenységükkel háborítják föl a közvéleményt. Ez-e az oka vagy valami kiszivárgott értesülés szülte, de annyi tény, hogy mindenütt a képviselőház fölőszlatásáról beszélnek, sok honatya méltó aggodalmára, a néppártnak pedig nagy öröme.

Valószínű, hogy a hirnek komoly alapja van. A kormány ugyanis régóta dolgozik azon, hogy egy, közel jövőben megejtendő választások útján a liberális pártra nézve előnyösebb összeállítású parlament üljön össze. Számít rá, hogy az ellenzéki pártokon egy rögtönzött választás olyan érvágást művelhetne, mely azokat alaposan meggyengítené, sőt egyiknek-másiknak talán halálát is okozhatná.

És tagadhatatlan, hogy vannak olyan körülmények, amelyek némi reménykedésre följogosítják. Ilyen első sorban a választási lajstromok hallatlan mérvű meghamisítása és az ellenzéki pártokban az egyházpolitikai viták óta uralkodó széthuzás, elégedetlenség.

A nemzeti pártban igen sokan megunták a meddő ellenzékiekedést s miután a párt maga vágta be maga előtt annak az útját, hogy a kormányzásban résztvehessen, ennél fogva csak nem is remélheti, hogy mostanában közelebb juthasson programja valamely pontjának megvalósulásához.

A függetlenségi pártban pedig akkora a széthuzás, hogy a függetlenség nagy eszményének még nagyobb összetartó ereje se lesz képes a bomlás folyamatát megakadályozni. Isten csodája, hogy e pártszámban még ennyire is erős tudott maradni, mikor egy töredéke minden percben kész elalkudni az elvet a kormánynak, csak valami árt kínáljon neki.

Mikor tehát a kormány e jelenségeket megfigyeli, méltán támaszthat reményt arra nézve, hogy e pártokat meg fogja gyengíteni. Igaz, hogy adandó választások alkalmával e remény hiunak fog bizonyulni, mert a választó közönségnek is van ez egy dologban beleszólása és az legföllebb a függetlenségi párt mostani képviselőinek néhány kufárját fogja csak elcsapni, hogy helyettük megbízhatóbb férfiakat válasszon, de nem a függetlenségi lobogóhoz lesz hűtelen.

Ez különben semmit se változtat azon, hogy a kormány a győzelmet remélhesse. Különösen nem, ha meggondoljuk, miket művelt a jelenlegi kormány a győzelem biztosítása végett.

Mindenekelőtt módban hagyta legfőbb korteseit a főispánokat, hogy miképpen működhetnek

közre sikeresebben a választások dolgában. Aztán meghamisította a választói lajstromokat, kihagyta belőlük az ellenzéki szavazók jelentékeny részét, fölőszlatásukat pedig elvetette. A jegyzőket az állami anyakönyvvezetés révén szintén szolgálatába kerítette és hogy pénzt is szerezzen a hadviseléshez: a zsidók kedvéért hozott egyházpolitikai törvényeket a legjobb hazafiak óvása dacára is életbeléptette. Sőt apróbb dolgokra is kiterjedt a gondoskodása. A törvénytiprásban kitünt kis embereket nagy méltóságokba emelte vagy nagy kitüntésekben részesítette, kedvet akarván adni ez által az efféle kitüntésekre és előnyökre vadászó kétes egzisztenciák nagy fal-kájának.

Nem lehet tehát kétségbe vonni, hogy amit egy olyan szabású kis kezdő politikus, amilyen a miniszterelnök, a törvényen belül vagy kívül megtehet, azt Bánfi mind megtette, e szerint, az ő szempontjából ítélve meg a dolgokat, méltán várhatja, hogy más arányokat létesíthet az országgyűlési pártok között, még pedig a zsidó-liberális párt előnyére.

Én azonban, noha elismerem, hogy amaz intézkedések egynémelyikében nem csak hallatlan törvénytíprás, hanem meglehetősen erő is rejlik, mégis úgy vélem, hogy a miniszterelnök csalódni fog a reményében. Az az, meg lehet, hogy az országgyűlési pártokat, különösen a nemzeti pártot sikerülni fog meggyengíteni, de hiszem, hogy az e párt képviselői által elvesztett mandátumokat nem zsidó-liberális, hanem *néppárti* jelöltek fogják megtalálni a kerületekben.

A következők különben majd meg fogja mutatni, melyikünknek van igaza.

Én csak a ház fölőszlatásának eshetőségére akartam föl hívni pártunk figyelmét. Legyünk résen. Szervezkedjünk gyorsan és mindenütt, hogy bár mely pillanatban vesszük a ház fölőszlatásáról szóló hirt, azonnal megtehesük a mandátumok biztosítására vonatkozó szükséges lépéseket.

Elviársak, ébren legyetek, mert nem zörög a haraszt, ha a szél nem fujja!

Néppárti.

POLITIKAI HIREK

Lepsényi Miklós szabadulása. Jövő vasárnap, az az dec. hó 1-én ünnepe lesz a kath. sajtónak, ünnepe lesz a néppártnak és kétszeres ünnepe az egész katholicizmusnak. Ugyanis hosszú hat hónapi raboskodás után ezen a napon szabadul ki börtönéből Lepsényi Miklós a „Magyar Néplap” szerkesztője, a néppárti megterem-

tője. Háromszor nyújtott be kegyelmi kérvényt; de a kormányzásban uralkodó protestáns szellem e kérvények sikerét meghiúsította s Lepsényit nem ajánlotta megkegyelmezésre ő felségének, az alkotmányosan uralkodó királynak, nem ajánlotta azért, mert *Lepsényi kath. pap* s mert a király jó szívet ismeri, aki bizonyára nem vonta volna meg kegyelmét egyik leghűbb jobbágyától. El lehet itélve nálunk valaki párbajozásért, becsületsértésért, rágalmazásért, sőt még házaárulásért is: ha megkegyelmeztetésért esedezik, remélheti a protestáns kormány jóakarátát. Egyedül csak kath. pap nem számíthat arra. Sokat ér nekünk e tapasztalás. Lesz idő, mikor hasznát vehetjük neki. A protestáns kormány megtagadta a kath. paptól a közbenjárását. Köszönjük neki. Legalább őszinte tudott lenni s olyannak mutatta magát a katolicizmus iránt, amilyen a valóságban. Lepsényi azért néhány nap mulva ott lesz, Isten kegyelméből, ahol talán hónapok előtt lehetett volna a protestáns kormány jóakaratóból. Az igazságos Isten rendelte el ezt így, azért, hogy ezután ne bizakodjunk szenvedélytől megvakult nyomorult teremtésekben. hanem nyugodjunk meg az ő böles rendelkezésén. — Lepsényi tehát a jövő vasárnap kiszabadul. Ezen alkalomból egy kéréssel fordulunk t. olvasóinkhoz. Kérjük t. i., hogy a szerencsés kiszabadulásért adjunk hálaát a jó Istennek akinek kegyelme vezérünket megőrizte a nehéz fogásig hosszu ideje alatt. *Tartsunk hálaadó Isten-tiszteleteket.* Mióta a hitvezér börtönben van, azóta a *budapesti* hívek minden vasárnap közösen szoktak imádkozni a templomokban *egy fogoly lelkiatyáért.* Ezen alkalmakkor sok szembem megcsillámlottak a könyvek, mikor az előimádkozó ajkán megszólalt az ige: „Imádkozunk egy fogoly lelkiatyáért!” — Ezt a közös ájtatosságot végezzünk el a jövő vasárnap minden kath. templomban *hálaadásul.* A katolicizmus szent ügyéről van szó, érette mindnyájunknak lelkesednünk kell. Hangozzék föl tehát százezrek ajakán a hálaadás! „*Te Deum Laudamus!*”

A vallás szabad gyakorlata. A zsidóliberális lapok nagy örömmel hirdetik, hogy a vallás szabad gyakorlatairól összetákoltt törvény is szentesítve van. Nem hiába szórták kit tehát a sok százezer forintot, nem hiába csinálták a botrányos tüntetéseket, sikerült ránk erőszakolniok az istentelenség törvényeit. Így készíti a zsidóság nálunk is a forradalmat, remélve, hogy mint egy századdal ezelőtt a kath. Franciaországban, úgy itt is sikerülni fog neki fölforgatni a törvényes állapotokat és előkészíteni azt, hogy talán kath. uralkodó helyett zsidó elnök kormányozza az országot. Mi azonban bizunk benne, hogy a magyar nemzet még mindig elég erős ahhoz, hogy a zsidóságot — eddigi győzelmei dacára is — képes legyen megakadályozni abban, hogy aknamunkájával a kath. trón alá eljuthasson.

A néppárt Ausztriában. Nem hiába küzdöttünk, a harc, melyet felvettünk a magyar nemzet boldogságáért, ime kiterjed most már a legszélesebb körben. Gyönyörűség visszatekinteni a közel múltba, amikor még a *néppártot* nem ismerték. Ma meghódított minden becsületet, önzetien honfikelet. Hogy így hamar és rohamosan tért hódított magának, az csak dönthetlen igazságos alapja mellett bizonyít. Örömmel jelentjük legújabb győzelmünket. A magyar néppárt kiáltó szava elhangzott és a katolikus szíveket ellenállhatlanul vonzotta a lobogó alá, a táborába, mely hivatva van visszaszerezni az elnyomott népeknek jogait. Utánunk indult Ausztria is. *Bécsből* vettük a megerősített hírt, hogy a néppárt immár ott is megalakult. A konzervatív klubból több képviselő lépett ki és megalakították a *kath. néppártot.* A néppárt elnökéül báró *Dipaullit* választották meg.

Kibocsájtották programjukat, melynek veleje: *függetlenség minden oldalról.* Előre bécsi polgárok! Hisz álltunk mi már egymás mellett, most se bánjátok meg, hogy követétek mozgalmainkat. A nyomorba sujtott népnek vissza kell adni szabadságát, eltiprott vallását, kifosztott jogait. Előre bécsiek!

Országgyűlés.

November 20. A költségvetési vitát folytatták. Elsőnek *Tompa Antal* szólalt fel, latolgatva a mai politikai helyzet rendszerét, majd a belügyminiszter intézkedései fölött tartott egy kis egészséges predikációt. Követte *Hortoványi József* szokatlanul erős beszéde. Támadta a kormányt és a költségvetést. *Hock János* remekelt, midőn mai beszédjét elmondta. Helyenkint nagy vihart, zajt, tapsot aratott metsző satíráival, kitűnő előadásával. Szünet után *Ugron Zoltán* vagdalta meg a kormányt, végül *Vajay István* interpellálta meg a közoktatásügyi minisztert, hogy a tanítóknak kötelességük-e mamebukoknak lenni, mert *Melis István* tanítót becsületes néppárti érzelmeiért üldözik hivatalból. Kiadatott és el fog simittatni. Jön majd az államosítás, — tisztán csak azért, hogy hasonló kérdések valahogy fel ne merüljenek.

November 21. A költségvetés tárgyalása előtt *Darányi Ignác* megbízó levelét mutatták be, amit az erőszakoskodó budai zsidók és a szavazómasinák juttattak a házba. *Kemény Pál* támadta először a költségvetést, érdeklődéssel azonban csak *Mérey Lajos* okos, higgadt beszédét élvezték, amelyet felülmúlt *Pongrácz Károly* gróf haragos beszéde, követelve, hogy a választási visszaélések megvizsgálására parlamenti bizottság választassék. A balpárt közbevágott: — Hiába beszélsz! Szavazunk és leszavazzák!

Szünet után az igazság és belügyminiszterek válaszoltak több interpellációra nagy lármá és zaj közepette.

November 22. Három hatalmas szónok beszélt ma. *Szederkényi Nándor* szólott elsőnek, *Beöthy Ákos* másodiknak, míg a kettős szónoklat igazait *Péchy Tamás* beszéde koronázta be. Mondanunk sem kell, hogy keserű pilulákat adtak a kormánynak gyógyszerül. Az ülés végén még a pénzügyminiszter nyújtott be egy javaslatot.

November 23. *Olay Lajos* a napirend előtt akarta a kormányt mosni. A hízó Szilágyi erőszakoskodott, és pöffeszkedve akarta eltíltani a szótól. Majd bizva a mamebuk többségben, gögösen szavazást rendelt el, ahol persze kislát a többség s így *Olay* le lett szavazva. Ekkor vette észre *Szederkényi* az alattomos elnöki csinyt, hogy a szavazás érvénytelen, mert ahhoz 100 képviselő jelenlete szükséges, pedig csak 86-an vannak jelen. Hűj de dühös lett Szilágyi, hogy a poloska terv nem bujt keresztül. Szünetet rendelt hát és kergették, hívták össze bankokból, innen-onnan a mamebukokat, hogy szünet után százra verődve blamirozzák az országot a leszavazással. Ugy is volt. De a kövér Szilágyi cudarul felsült. Ezután letárgyalták, az ellenzék gúny nyilai között, a vicinális vasutakról szóló törvényjavaslatot és több kisebb érdektelen kérvényeket.

November 25. Folytatták a költségvetés tárgyalását. Csupán az ellenzék vitázott, három személyben. A vitában *Szalay Károly* polemizált a kormánnyal, de még az öt követő *Polonyi Géza*t is alig hallgatták. A ház egészen üres volt, alig jelent meg 50 képviselő.

Polonyit *Lukács* Gyula követte, aki hosszan fejtegette, hogy miért nem fogadja el a költségvetést.

November 26. *Bartók* Lajos rekesztette be szellemes beszéddel a vitát. A zárbeszéd sorát *Hegedüs* Sándor Tiszák komédiása vezette be, akit *Horánszky* Nándor beszede alaposan tönkretett politikai igazságai-ban. Ezzel az ülés véget ért.

A néppárt erőpróbája.

A legutóbb megejtett megyebizottsági tagválasztásoknál a néppárt ugyancsak nehéz napokat szerzett a zsidóliberalizmusnak. Hiába volt ámitás, hitegetés, vesztegetés, erőszak, jogtiprás, hiába volt minden üzelem: a néppárt diadalról diadalra vitte zászlaját s efféle hadakozáshoz eddig nem szoktatott lelkes serege, mint a kaszás a füvet, aratta a győzelmek babérját, melyből soha nem hervadó koszorút fonhat számára a történetíró. S én valóban nem tudnám megmondani, hol érte a néppártot nagyobb diésőség: ott-e ahol nehéz küzdelem után diadallal tűzte ki zászlaját, vagy ott-e, ahol a zsidóliberalizmust oda kényszerítette, hogy az a saját — ugyis moeskos — lobogóját kénytelen volt a jogtiprás legundokabb fertőjébe tiporni. És ez számtalan helyen megtörtént. Több esetről már értesítettük olvasóinkat, egyet pedig az alábbiakban örökítünk meg. *Nógrád-Ludányban* folyó hó 20-án volt a megyebizottsági tagok választása, mely alkalommal a kormánypárt, annak dacára, hogy égbe merészto szemtelenségekre vetemedett, nem volt képes tért hódítani, mert a néppárt, halálra is elszánva védelmezte a szabad választás jogát. A zsidóliberalis párt végre is kénytelen volt lobogóját a jogtiprás fertőjébe taposni s a néppárti szavazatokból tizenhetet visszavetett, amit annál könnyebben megtehetett, mert a néppárt részéről bizalmi férfi se volt bent. A szavazó helyiség bejáratánál egy *Slézinger* Móric nevű zsidó volt meglapuva *egy lepel* alatt, aki minden szavazó polgár céduláját megvizsgálta és ha lehetett, kicserele. Ez a zsidó annyira szemtelenkedett, hogy *Urban* Józseffel, aki céduláját nem akarta neki átadni, majdnem birokra kelt s a cédulát *erőszakkal* akarta kicsavarni, a választó magyar polgár kezéből. Mikor a néppártiak hírt vettek ezen orcatlan zsidó erőszakoskodás felől: azonnal követelték, hogy a zsidót onnét kikergessék, mert különben így meg amugy lesz. A zsidót erre el is távolították onnét, hogy a fölízgatott kedélyek lecsillapodjanak, de kevéssel utóbb ujra elfoglalta a rejtekhelyét és tovább folytatta üzelmét. De bizony most már kevés eredménnyel járt az incselkedése, tehát belül kellett csinálni a dolgot, ahol szintén értettek effélékhez. Ha a szavazó, mikor őt életkorára vonatkozólag megkérdezték, azt az életkort vallotta be, amely a *hivatalos lajstromban* föl volt tüntetve: az elnök, aki törvény értelmében köteles volna magát a hivatalos lajstrom bejegyzéseihez tartani, azt felelte az ilyen adófizető polgárnak, hogy *az nem igaz*. „De hiszen ott van a jegyzékben, tessék megnézni.“ — „Hogy mi van itt a jegyzékben, ahoz magának semmi köze!“ Ilyen épületes párbeszél fejlődik ki egy törvényes eljárásnál Magyarországon, a zsidóliberalizmus idejében. Egy választási elnök úgy nyilatkozik, hogy ő a hivatalos lajstrom adatait csak úgy tarlja megbizhatóknak, ha akarja. — Ha azonban a polgár, tekintet nélkül arra, mi van a hivatalos lajstromban, a valódi korát vallja be, akkor az elnök előveszi a hivatalos lajstromot, mely az ő — szándékosan — meghamisított adataival ilyenkor

szentírás. S a választó polgárt így is, meg amugy is elüti joggyakorlatától. — A hivatalos lajstrom lelketlen gyártói különben gondoskodtak arról, hogy többféle okon lehessen megfosztani az adózó polgárt szavazatól. Azért némelyiknél nem a kort, hanem a nevet irták be hibásan. Így például *Bartus* János endrefalvai polgár nevét *Barnus* Jánosnak irták be s mikor ő a becsületes nevét megmondotta, elutasították. Kijöven onnét, elfogta őt a zsidóliberalis párt, adott neki két forintot és egy szavazó cédulát, amellyel visszament és akadály nélkül leszavazhatott — a liberális pártra. Így buktatták meg a néppárt egyik jelöltjét, ezzel az egy szavazattal. A másik jelöltet, azonban meghagyták, mert félték tőle, hogy az elkeseredett népet ereszti a jogtiprókból. A választás eredményét csak a bizalmas liberális pártnak adták tudtára s arról még *Veres Imre* ő méltósága se szerezhetett értesülést, aki aztán azonnal megtette a választás megsemmisítésére vonatkozó törvényes intézkedéseket.

Lázi, veszprémmegyei községben csúfol megbuktak a zsidóliberalisok. A farmatringos jegyző csupán 13 szavazatot kapott; a többi szavazat *Balogh György* és *Füredi Márk*, jómódu lázi polgároknak esett.

Podolin, *Gnezdá* és *O-Lulló*, a poprád-völgy ezen három kis városa, az ugynevezett magyar *Belgium* színtén kitette a zsidóliberalizmus szűrét. *Podolinban* három néppártit választottak be a liberális rendszer szatrapái helyére. A zsidó hősök a korcsmaajtókból kiabálták a *ruszbachi* választó polgároknak: „Gyertek be, itt jó étel és kitűnő ital vár reátok“. Az önértetes polgárok azonban azzal feleltek nekik: „Elmultak már azok az idők, mikor a szavazatokat ételért és italért eladták.“ — *Gnezdán* szintén csupa néppárti jelölt győzött. *O-Lubion* két néppártit választottak a *czeredi* kerületben (*Nógrádm.*) 9 jelöltre 264 választó szavazott le. A jelöltek között volt a főszolgabíró is, akinek érdekében különféle ígéretekkel hitegették a népet, mikor pedig ez se használt, akkor fenyegetésekkel akartak hatni a választókra. De hiába. A zsidóliberalisok csufosan megbuktak s a néppárt fényesen győzött — *Gyöngyösről* írja levelezőnk, hogy egy zsidóliberalison kívül csupa néppártiakat választottak. — *Ragyolcon* két jelöltje volt a néppártnak s mindkettő fényesen diadalt aratott. —

Vajay István beszéde.

— Tartotta a képviselőház nov. 19-iki ülésén. —

T. képviselőház! (Halljuk! Halljuk!) Magyar hazánk ezer éves fenállási ünnepének előestéjén nem egy közgazdasági és erkölcsi tőkéjében tönkretett nemzetnek e szabadságot és alkotmányt tipró kormánya az 1896. évre szóló állami költségvetés megszavazását kívánja a nélkül, hogy az általános közgazdasági válság közepett csak egy mentőeszme, egy bajt orvosló gondolat révén igazolni tudná létjogosultságát, a közügyek vezetésére való hivatottságát, rátermettségét.

Az 1896. évi állami költségvetés számadatainak finántechnikai részével nem szándékom foglalkozni. Alapos és beható bírálat tárgyává tették már ezt kiváló ellenzéki szakférfiak.

Ezek előadásából beigazoltnak és bevitatottnak látom azt, hogy állami költségvetésünk irreális, hogy a deficitmentesség hangoztatása szemfényvesztés, világ- és önámítás.

Az állami törzsjavak eladásából befolyó jövedelem ez évben is, a jelen költségvetésben is a *bevételek rova-*

tában szerepel. Ha egy magánember háztartásában megengedhetetlen az ilyen eljárás, kétszeres bűn a nemzet közjavaival üzött visszaélés.

Nagy idők vetik előre árnyékukat. Nagy idők, nagy embereket követelnek, ép ezért az átlag-emberek átlagbölcsésége ma már nem elég. Nagy világesemények küszöbén áll egész Európa. Oh, mily szükség volna ma sz. István birodalma minden hű fiának együttérzésére, egy felfogására legalább e pillanatban. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.)

Ehelyett azonban társadalmi, politikai, vallási, közgazdasági és nemzetiségi visszavonás, késhégyig menő harc uralkodik az egész vonalon. A világtörténelem ismétlődni kezd. Mintha csak a száz év előtt történtek ujulnának meg. Nemzetek eheznek kenyér és igazság után, mert a szívekből hiányzik az Isten, igazság hazaszeretete. Nagy bűnök büntetésül nehezedik ráink a szenvedés, a megváltó kínok kálvária útja közeledik. Országok recsegnek és trónok inognak ma is, mint száz év előtt, sőt még a kozmeggyőződés, a közfelfogás is ugyanazokban a szavakban tör ma ki: a jelen állapotok tarthatlanok.

Nyomorba és szőgaságba sályesztett nemzetek jajirása és zokogása tölti be Európa tereit és bérceit. A megsértett, de ki nem engedett jogrend és igazság villogó törrel közelíti meg az államfők szívét és elállítja dobogásukat, mert nem tudták az igazság és kenyér után éhezni. Mindenütt az édes anyaföldnek, a föld népének és ezzel együtt a kisiparosnak és kiskereskedőnek határtalan elhanyagolása és szabad fosztogatási zsákmányul való odadobása tapasztalható, a hazát és nemzetet áruba bocsátó csallósainak. . . Mint százkaru polyp magához ragad ezen szörnyeteg minden országot és polgárok véréit és életerejét szívja ki. . . Neki termi a föld gyümölcseit, neki szolgáltatják a hegyek és bércek kincseit, ennek izzadja a munkás véres verejtékét. A kormányok nem atyái, nem védelmezői a kormányzásokra bízott népeknek, hanem alázatos szolgálói és segítőitársai a pénz hatalmaknak.

Az ősök véréből áztatott szent hazai föld Isten áldása és hű fiának verejtékes munkája után megtermi gyümölcseit. Az imádkozó munkát megáldotta a magyarok Istene. Van termés hajb, de nincs ára. A nemzetek közgazdaságának méregfaja: a börze, leszorítja a magyar gabonaárakat is és a kormány ezen nagyhatalmassággal szemben tehetetlen, de nem is tesz semmit, mert nem tud, mert nem akar tenni.

A börzék által alapított bankok kitartanak egy sereg képviselőt, kik mindig hiven szolgálják azon kormány érdekeit. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon) amely a nekik színekurákat biztosító börzéknek érdekeireit nem zavarja. A kartell-malmok a vámkivételről szóló törvénnyel visszaélve, szintén közrehatnak a magyar termények, a gabona árának leszorítására; a t. kormány pedig ezzel szemben is teljesen tehetetlen, mert az a kölcsönös érdekbiztosító szövetség, amelynek neve szabadelvűpárt és szabadelvű kormány, nem tesz semmit azon érdek ellen, mely a lételet biztosítja.

Munkáért, munkája után kenyérért kiált a bércek tövében és az Alföld rónáin éhező szegény munkás nép; (Ugy van! a szélső baloldalon) majd kétségbeesésben vándorbotot vesz és nekiindul; és a kormány ennek is, annak is szuronyal felel. Az Isten keze ránehezült arany és piros gerezddel ékes hegyeinkre; világhírű borainkat termő hegyeink elpusztultak és e miatt magában az egy Baranyamegyében évenként 5—6 millió forint jövedelem maradt el; de azért emellett

mindenrendű adót ki kell izzadni és maga az új rend, az egyházpolitika, ebben az egy megyében 12,000 forint új terhet jelent. De azért a kormány még mindig csak igéri, hogy az elpusztult szőlők újjáteremtése érdekében tesz valamit.

Remete Géza: Filléreket dob oda, nem millókat!

Vajay István: Az adó terhet viselő vállak roska-dásig megterhelvők. Elismerik ezt az igazsági érzéküket el nem fojtó tisztviselők is. Adózási rendszerünk helytelenségét, aránytalanságát és igazságtalanságát elismeri a pénzügyi előadói jelentés is; de azért az adófizetés szökevényei: a börzelovagok megadóztatására a kormány nem tesz semmit. (Derűtség a szélsőbaloldalon.)

Adózási rendszerünk zűrzavarában a szegény hanyatló nép közül nem tudja senki, mit miért fizet. Ezért van az kitéve a szabad zsákmányolásnak, sarcolásnak. Adózási rendszerünk alkalmazása brutális, amely az elviselhetetlenség és türethetlenség tetőpontját az ital és fogyasztási adónak a községekre való ráutalásában éri el. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Ezen nyílt sebek orvoslására sem tesz a t. kormány semmit.

Vannak korszakok, amelyeknek rendszere a következő nemzedékek kenyerét is megeshi. Ilyen a jelenlegi pénzügyi kormány rendszere is, azért vannak ma már oly sokan, a hajdan tejjel-mézszel gazdag Kánaánban, akik éheznek, mert megették kenyerüket az előző korszak. Nem egy ködös, borongós novemberi napnak hangulatképe ez, miként Perczel Dezső belügyminiszter ur, Horváth Nándor t. képviselőtársam minapi beszédére megjegyezte. Ez azon ezer éves magyar nemzet ugyan szomorú, de valódi helyzetének igazi képe. Ugy van! Ugy van! a szélsőhalon) A szabadelvű kormány tagjai a jövő esztendőre az ezeréves kiállításra megjelenő nemzetközi hatalmaknak majd így mutathatják be ezt az országot: (Halljuk! Halljuk!) Ime e nemzet milliói, kiknek legnagyobb részét mi tettük köldüsá, hogy a tí milliósok szaporodjanak. Reméljük részletekről a kézzelfogható elismerést a közeledő választásokhoz. Oh igen, mért a „kez kezét mos“ elve érvényesül itt is. A választásokra pénz kell és pénzt szívesen áldozunk a pénzkirályok azon rendszernek felmutatására, amely nekik alkalmat nyújt a nemzetek kiszorolására. (Ugy van! Ugy van; a szélsőbaloldalon.)

Nagyon jól tudják azok a pénzkirályok, hogy választási célra pénzt kiknek adnak. Azoknak, akik mindent vesznek és mindent eladnak, még önmagukat is. És, ha a nemzet fiai közt, a választópolgárok százezrei közt akadnak ezer és ezer számra, akik a legszebb jogot, a választási jogot nem akarják áruba bocsátani: akkor azoknak a jogai egyszerűen eltipratnak, semmisnek nyilvánítatnak, mert Magyarországon a választási jog szabadsága fantom, eszményképét kergető ábrándozók álma csak. Milyen jók voltak azok az országszerte, de különösen Nyitra választási joguktól megfosztott polgárok az adófizetéskor.

Sem a nevükbe, sem az életkorukba becsusztott tollhiba nem szolgált akkor akadályul és gátul arra, hogy a kormány véres verejtékkel keresett adóforintjaikat elfogadja, de mikor a hiven teljesített kötelességgel járó joggyakorlatára került a sor: akkor joguktól egyszerűen megfosztattak, akkor joguk egyszerűen eltipratott, konfiskáltattak. Láttuk a híres, kétszer is megismétlődött nyitrai választásnál, hogy az annyi jogszabadság- és alkotmánytípussal szemben az a szegény nép imádkozott, ázott-fázott, szenvedett, türt és könyözött. Eszterházy Miklós Mór gr. urnak gratulálók néppártjához. Gratulálók ezen anglyaltürelmü táborhoz. Bemutathatta ő kétszer is ezt a bárányszelidségű sereget.

Az ő néppártja türelmes volt a jogtipráskor is, miként az égi angyalok; de a mi népünk pártja, mely a népszabadságért vívott harcok tűzében született, mely a szabadság emelőjén táplálkozva nőtt fel, mely a szabadságért vert, vagyont és életet áldozni megtanult, nem fogja tűrni, nem fogja engedni, hogy a népszabadságot, az alkotmányos választási szabadságot, szerződött egyének tiporják el (Ugy van! balfelől) és gyalázzák meg a legszebb égi virágot: a szabadságot.

Nem utcai lázadásra, nem forradalomra hivatik fel a választópolgárok bátorsága: csak bátor, nyílt és egveses szóra, s ha kell, alkotmányos cselekedetre ott, ahol és amikor kell. És kérdem tőletek, választópolgárok, hogy az igazság lángpallosával kezetekben, engeditek-e, türitek-e, hogy szerződött Tarnóczyk eltiporják a ti jogaitokat?

Az ilyen rendszeresen üzött alkotmány- és jogfosztással szemben a népfenségnek nem lesz más jogorvoslata, mint a nép rögtönítelő bíróságának és az etelközi vérszerződésnek alkalmazása: „Aki az alkotmányt lábbal tapossa, haljon meg.”

Logikai összefüggés van a választók jogával szemben elkövetett merényletek és a kormánynak három és fél évig esinált politikája közt. A kormány a nemzet ellen merényletet követett el, most pedig a merénylet elkövetése után a nemzet ítéletétől remeg és ezért akarja egyenként megfosztani a választópolgárokat legszébb joguktól, ezért akarja lábbal taposni az alkotmány és választás szabadságát. Azonban a kormány erőszakosságában ne bizakodjék el, mert van minden erőszakosságnak korrekтивuma és a történelem, a mindennapi tapasztalás arra tanít, hogy, aki igazságtalanul ránt kardot, az az igazságtalanság kardjától vesz el.

A t. kormány még most is folytatja, illetőleg megengedi, hogy közegei folytassák ezt az igazságtalanságot. Akkor, mikor az egyházpolitika kezdetén voltunk, akkor, mikor először Magyarország apostoli királyának akarták azt bevitetni, hogy az egész nemzet akarja a reformokat, tudjuk, hogy a szabadelvű pártnak lapjai is mit irtak, minő harc folyt a korona legszentebb egyéni érzelmei ellen. És aztán, mikor legyőzték ezt a legszentebb egyéni érzelmet, lapjaik hirdettek a győzelmet, akkor a nemzet elé léptek és azt mondták: hajoljatok meg az új rend előtt, mert ez a király akarata.

Az új rend sok igazságtalan harcba, sok régi törvény elpusztításába és sok könnybe került. De azért ne örüljenek győzelmüknek, mert a revízió jelszava csatakiáltás lesz a jövő harcaiban. Az emberek által alkotott törvények, emberek által meg is változtathatók és ha a hit- és szőszegők rászedték a választóikat, azok felett törvényt ül majd a választók serege. Küld majd hit- és szőszegő embereket, akik korrigálják előzőik elkövetett hibáit.

Es ezen alkalommal figyelmeztetni kívánom a t. kormányt, utasítsa közegeit, hogy ezen új törvények végrehajtásánál ne ragadtassák magukat igazságtalanságra. A házasságjogról szóló törvény sehoh se írja elő egy szóval se, hogy a házasulandók minő módon és alakban jelenjenek meg az anyakönyvvezető előtt. Kérdem tehát a t. belügyminiszter urtól, mint az anyakönyvvezetők legfőbb felügyelőjétől, minő jogon követelnek az anyakönyvvezetők egyes polgári alakítások megtartásánál koszorút a menyasszony fején? Minő jogon utasítja el az anyakönyvvezető a házasulandókat akkor, ha a menyasszony koszoru nélkül jelenik meg előtte? Mi jogon és alapon inzultálják ezt a menyasszonyt afele kitételekkel, hogy te azért nem vagy koszorúval fejedem, mert nem vagy ártatlan, azért jelenél meg koszoru nélkül.

Matkovics Tivadar t. képviselőtársam minapi beszédeben itt rámutatott arra, hogy az ő szempontjából kívánatos volna, hogy ezen új intézmények megkedveltesse, a népnek vérebe menjenek át. Bocsánatot kérek, az ily eljárás minden egyébre alkalmas csak arra nem, hogy a nép megkedvelje az új intézményeket. Megutálja, gyűlölni fogja azokat és ezt az utálatot és gyűlöletet nem fogja belőle kiirtani semmi, de semmi ékesszólás. És ha a nép ezen új terhek igájának lezárására igyekszik, alkotmányos alapon áll. Ezen új intézmények új terheket raknak az adózók vállaira és az adózók máris roskadoznak az eddigi terhek alatt is, csak természetes tehát, hogyha tudomására jutnak annak, hogy az új intézmények megváltoztatásával terheik könnyebbülnek, akkor a teherkönnyebbülés után fognak törekedni.

Akármerre tekintünk is, közállapotaink egész vonalán romlást, korrupciót és rothadást látunk. Ezt a rothadást az önkömböztetett örendszere idézte elő, mely különbséget tesz politikai és társadalmi tisztesség közt, amelyet saját érdekekben találtak föl. Ennek a rendszernek tulajdonítható, hogy nemcsak politikai erőszak nyilvánul, hanem az egyéni elbizakodottság és fenhéjázás is, saját erkölcsi és politikai ürességének takarására, orgiáit üli leplezetlenül, hogy ezen rendszernek további folyamánként mennyire súlyosodhat a parlamenti rendszer, ennek bizonyítására elég rámutatnom a jelenlegi kabinetre.

Es itten ismét abban a helyzetben vagyok, nevezze bár ezt Tisza Kálmán képviselő ur malerneke magára nézve, hogy vele egyetértek. Ő ismeri legjobban és tudja rendszerének értékét. Tudta tehát jól, hogy rendszerre mellett mennyire súlyosodhat a parlamenti és közéleti viszonyok. Azért, amikor a véderő-vita alatt feleje kiabálták: „Mondjon le”, ő prófétai ihlettel feleltette: „Es kommt selten wass bessere nach.”

Tisza Kálmán képviselő urnak teljesen igaza van. A jelenlegi kormány nem érdemli meg a bizalmat, különösen azért se, mert egyik programpontjával kitűzött célt a legesufosabban kompromittálja. Perczel Dezső belügyminiszter ur minapi beszédeben érintette, hogy a kormány feladata a korona és a nemzet közt a bizalmat ápolni és erősíteni. Hát kérem, a t. kormány folyton kompromittálja a nemzetnek legdrágább kincsét, sz. István koronájának égi fényét s mégis minden kudarc után Szt. István palástjába burkolózik.

Ilyen kormánynak, mely a nemzet közgazdasági érdekeit elhanyagolja, mely a nemzet közérkölesi tőkéjét pazarolja, mely a nemzet létérdekeinek előbbrevitelét szíven nem hordja: nem szavazom meg a költségvetést. (Helyeslések.)

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük előfizetőnket, hogy a Szent-István naptár utolsó ive is elkészült és a könyvkötőhöz került. A „örvő hét folyamán tehát okretten szét fogjuk küldeni. Minthogy azonban naptárunkat első sorban csak előfizetőink számára készítettük: kérjük előfizetőnket, sziveskedjenek postafordultával a naptárra vonatkozó akaratukat velünk (akár az árának előleges beküldése által, akár egy levelezőlap

utjain) tudatni, hogy tájékozhatunk magunkat afelől, mennyi naptárt adhatunk nem előfizetőknek. A naptár ára 35 kr. bérmentes küldéssel. Bizományba nem adunk. Aki több példányt rendel, az összes példányszámok áráért felelős, teljes értékben.

Tisztelettel a
kiadóhivatal.

TÁRCA

Lepsényi Miklóshoz. *)

Letelt méltatlan szenvedésed,
Szabad vagy újra, hitvezér!
Folytathatod már működésed
Az üdvözítő szent hitért.
Ámbár a börtön volt jutalmad:
— Igaztalan' viselted el —
Ajkunk ma hála-dalra készül
S örömtől duzzad sok kebel.

Szabad vagy újra, nagysokára,
Mienk vagy újra, hitvezér!
Te áldozatja szent hitednek,
Fejed övezze a babár.
A szent ügyért hogy síkra szálltál,
Milliók szemében köny ragyog:
Hogy él az eszme dönthetetlen,
Örökké él és — győzni fog.

Az Üdvözítő megtanított,
Szenvedni mint kell másokért,
Te értünk türted szenvedésed —
S utadban hő imánk kísért.
Aldását kértük jó Atyánkknak
És belefoglaltuk neved;
A kor ha téged meg nem ért is,
Lesz majd idő, midőn követ.

*) A Lepsényinek készült album első lapjának verse, Maróthy Jánostól.

Az isteni, magasztos Eszmét
Te eltiporni nem hagyád,
Inkább a drága szabadságod
Vehette el a rossz világ.
De ott, a börtön falai közt
Az Úrnak kedvesebb valál,
Mint az, ki hitből és hazából
Csak — hasznos szerepet kreál.

Ezek ma szabadon mehetnek,
Őket nem bántja senki se, —
És a világ a hithű pásztort
Igazságáért zárja be.
De él az eszme dönthetetlen,
Örökkön él és — győzni fog,
A szenvedőt örömmel várják
Az ujjongók, a tapsolók.



Lepsényi Miklós fogadtatása.

— Utolsó hét. —

A bizottság dr. Kontur Béla elnöklete alatt vasárnap tartotta az utolsó előtti ülést. Kiosztattak a nemzeti szallagok, a melyeket nemeskeblű derék honleányok százával küldtek minden felől a bizottságnak. Lepsényi éljenzésével oszlottak szerte, ama tudatban, hogy 2-án ismét találkozni fognak.

Végleges megállapodás szerint tehát Lepsényi Miklós december másodikán délután egynegyed kettő órakor érkezik a vácikórutai nyugoti pályaudvarhoz. A bizottság elhatározta, hogy már felegy órakor ott lesz a pályaudvaron, hogy a nemzeti színű csokrokat az érkezőknek idejében kioszthassa. Valamint Lepsényi arcképéből is fog egy-egy példányt kiosztani. Kevéssel egy óra után befog robogni a vonat s a Vajay István élén álló Szegedi küldöttség a diszhintóba ülteti Lepsényit. Onnan a menet egyenest a Solyom utcán keresztül a Széchenyi kioszkba vonul, ahol megtörténnek a beszédek. A bizottság azért a következő felhívást intézi a katolikusokhoz:

Katolikus Polgárok! Hölgyek!

Együtt lesz a katolikus Magyarország Lepsényi Miklós fogságot szenvedett hitvezér fogadtatásán. Jöjjetek mindnyájan akik csak tehetitek. Fogadjuk méltóképpen azt, aki egyházunkért, hat hónapi börtönt szenvedett ártatlanul.

Csak egyet kérünk tőletek. *Legyetek háromnegyed-egy órakor már ott a pályaudvarnál*, mert a vonat nem vár; Legyetek ott, hogy elhelyezkedhessünk, hogy mindenkinek jusson egy-egy emlék, hogy mindenki láthassa Lepsényi Miklóst.

Ne késsetek egy percet se, Mert aki későn érkezik, az éppen annyit tett, mintha ott sem lett volna.

Különösen figyelmeztetünk mindenkit, hogy lehetőleg a pályaudvarban tartózkodjék és tartsa fenn mindenki a rendet hogy szabad hely legyen a tömegben keresztül kijutni a szabadba. Aki a Perronra akar jutni, az a vasuti penztárnál váltson 10 kros jegyeket, azonban jó előre, mert egy bizonyos mennyiségen túl nem ad az igazgatóság. Kérünk mindenkit méltóságteles magaviseletre, amint az az ünnephez illik. Tartózkodjék emberi fölhevüléstől, jogos haragtól, tüntetéstől, — aki közöttük ezt teszi tolják vissza és ne tőrjék meg maguk között. A endőrség képviselni fogja az államot nyíltan és alattomban.

A Budapest ferenczvárosi templomban hétfőn dec. 2-án délelőtt 9 órakor Németh Gellért áldozár a „Magyar Neplap” szerkesztője hálaadó istentisztelet tart Lepsényi szabadulása alkalmából.

A vidékiek és fővárosiak, akik részt óhajtanak venni a szent misén, jöjjenek a IX. ker. Bakács-téri templomba meghallgatni a misét. A bizottság már akkor megjelenik.

Azok, akik a bankett jegyeket eladásra csoportban elvittek e hó 30-án délig okvetlen leszámolják, mert a



Assiszi szent Ferenc rendalapító halála.

Óvakodjunk, hogy a fogadtatást valamely alkalmas ürügy alatt be ne tilthassák. Várni mindenkit szabad a pályaudvaron. Azt nem tilthatják be Bánffy sbirrijei. Ha azonban akadály támadna, ott leszünk a Széchenyi kioszkban, a pályaudvarról jöjjön oca mindenki. Ez a mi szavunk hozzátok!

Előre, fel, jöjjetek keblünkre katolikus testvérek!
Éljen Lepsényi Miklós!

le nem számolókat úgy tekintjük, mint adósainkat s az összes jegyeket elkelteknek jelentjük be.

A Lepsényi Miklósnak szánt koszoru és album a héten már ki van téve Oberbauer egyházi szerkeszkedő váci-utcai kirakatában. Ott látható főtisztelendő Dvorzák János ajándéka is, egy barna diszkótésű album, huszonhárom remek fametszettel, Krisztus életéből nevezetesebb mozzanatokot ábrázolva.

Rendkívül sok vidéki község jelentette be újabb küldöttségileg való részvételét.

Az album és koszoru költségeire a hét folyamán adakoztak: Rába-Kovácsi Szabó János 15 kr. Foth Zs. Dudás János gyűjtése: saját részéről 20 kr., Kocsis István, Dudás András, Farkas József, N. N. Botis László 20—20 kr., Biró István 50 kr., Kósa György 30 kr., Barna József, Dudás Lajos, Kósa József, ifj. Dudás István, Slajsz János, Foigel János, Guzsaly János, Besz János, R. Toth István, Kocsis István, Vancsok András 10—10 kr., összesen 3 frt 10 kr., Budapest Dostál

Spann Irma 50—50 kr., Angyal György 20 kr., Fehér Elek gyűjtése összesen 2 frt 05 kr., Grócz Béla, H. Pál nevében 1 frt, Jenő András 1 frt, Tóth Sándor plebános E.-Hetye 2 frt, Kőszeghy Ferencz 1 frt. Ruják József 1 frt. ftdő Farkas Szerafin 65 kr.

Isten áldása lengjen a jószívű kegyes adakozók fölött.

A bizottság november hó 1-én vasárnap négy órakor még egy ülést tart.

Lapzáriakor Brehl esperes táviratilag értesítette a titkárságot, hogy az udvardi hívek képviselve lesznek a

Teréz 50 kr., Ipoly-Szécsénke Fischer Ágoston plebános 1 frt., Kakas János 1 frt 20 kr., Blaskovics Ferencz 1 frt, Kollár Merva Mária 1 frt, Látiits György és neje 1 frt 42 kr., Blattman József és neje 50 kr., Kovács Józsefné 50 kr., Lovász János Nagyvárád 60 kr., Vasner Katalin Baja 1 frt, Demarcsek István 2 frt, Richter József 50 kr., Polareczky Arnold 50 kr., Mucsek Mária 50 kr., Rinhoffner Mihály 20 kr., özv. Riedl Jánosné 20 kr., Magass Mária 50 kr., Weisz József, Lohonyai István, Schreil János, Friesz Antal, Lapanovszky Dezső,

fogadtatásnál. Kért egyuttal 15 bankett jegyet s programmot.

Simacsek Józsefné élén huszonöt hajadon lányka fog fehérben zászló alatt a pályaudvarhoz vonni. Lepsényi számára díszes koszort hoznak magukkal.

A fogadtatást a rendőrségnél a titkári hivatal már bejelentette. A diszhintókat Vampetics kocsimester állítja elő pazar fényben.

HIREK

A szentlélek kegyelme. A *korondi* kath. hitközséget nagy öröm érte tolyó hó 17-én, mikor is egyszerre két tagot nyert az egyház. *Ambrus Zsuzsánna* (forjes né) és *Ambrus Mária* (hajadon) testvérek ugyanis mondott napon ünnepiesen fölvtették a keresztség szent-ségét, elhagyták az unitárius tévelyt és az üdvözítő egyház tagjaivá lettek. — Ugyane napon *Szent-Simon* községben egy 22 éves zsidó ifju, *Mandel Mátvás* vette föl a keresztséget és vele a *Miklós* nevet.

Összeboronálás Vizvárott. Mint a címben megnevezett községből írja levelezőnk, immár ott is akadt dolga a farmatringos tiszteletesnek. Folyó hó 17-én ugyanis, néhány zsidó asszony jelenletében megtörtént az első összeboronálás. A jegyespárt a templom-téren nagy közönség várta, nem éppen épületes szavakkal magasztalva kifundáló mesterét a polgári komédiának.

Bucsujárás Lorettóba. Jeszenák Gábor báró, párkányi plebános a következő sorok közretételére kérte föl lapunkat: Folyó évi *dec. hó 3-án* este 7 órakor Budapestről a központi pályaudvarból bucsujárás indul Lorettóba (Olaszország). Utazási díj a 3. osztályban Budapestről Lorettóba és vissza 14 ft. 50 kr., mely összeg *Gaal Mihály* gazdának (Párkány, Esztergom m.) mielőbb vagy személyesen átadandó, vagy pedig postán megküldendő.

Hirdetési táblák veszedelme. *Egeg* községben, a megyebizottsági tagok választása alkalmából, egy vállalkozó, sárga — de nem arany — festékekkel bekenete a hirdetési kalitkát. A festék nagyon hig volt s a község háza falán is végigfolyt. — *Szalotna* községből pedig a hirdetési tábla órókra eltűnt.

Az irgalmasság cselekedete. A keresztény vallás legszebb erényeinek egyike a meztelenek ruházása. Sajnos, hogy a zsidóliberalizmus ezt az erényt is ki akarja pusztítani, hogy talaján a rút önérdék bűnös maszlagát szaporíthassa el és gyümölcsöztesse. Ezen erény épölése en heri kötelesség volna, de ma már leg-follebb csak a vallásosabb lelkűek gondozzák. Ilyen val-lásos lélek *Szeged* alsó-városrészében *Oltványi Ferenc* gazdalkodó, azon örömmünnep alkalmából, hogy a hitve-zér *Lepsényi Miklós* börtönéből kiszabadul: dec. 2 án a községi iskola tíz legszegényebb tanulóját uj lábbelivel fogja megörvendeztetni. Vajha mások is iparkodnának a ráuk következő örömmünnepet hasonló jótékonyssággal megörékíteni! Az Isten ájja meg a szegények jó szívü pártfogóját! —

Verjétek félre a harangokat! Mióta Vácott is győzött a néppárt jelöltje, azóta Izrael maradékai nem találják seholnyugtot s vészkiáltásokba szakad bele minden zsidó gyerek. „Itt a néppárt! Megjelent a néppárt!” — hangzik süntelen. Még a „jó kath.” polgármester is elvesztette a fejét és szétkergette a rendőröket, hogy a zsidók rémét, a néppártot élve vagy halva, de okvetlen kézrekerítsék. S a szegény rendőr k azt híven, hogy a néppárt a „Mit akar a néppárt?” című mutatványok köpönyegre alatt rejőzködik, nevezett nyomtatványokt tehát ahol csak lehetett kézre kerítették és lefoglalták. A magáról megfeledekkzett népszolgát, a polgármester urat ajánljuk a belügyminiszter figyelmébe. Ha elvesztette a fejét, bele kell kapaszkodni az üstökebe, hogy ezáltal nyomra vezessék őt. Följelentést kell ellene tenni,

amiért a néppárt nevezett nyomtatványait önkényüleg el merte kobozni.

Kisegítőket a farmatringosoknak! Több oldalról értesítenek minket arról, hogy a farmatringosok kisegítőket kérnek, mert tulságos sok a dolguk. Eleinte nem akartuk ezt elbinni, mert határozottan tudtuk, hogy a nép ugyan kevés dolgot ad farmatringos uraiméknak. Az alábbi tudósításban, azonban fölvilágosítottak bennünket. *Apáti* községben ugyanis, az anyakönyvedző ur egy reggel zárt levelet talált az ablakában, mely „a tek. anyakönyvedző farmatringos urnak” volt címezve s szölt a következőképpen: „T. farmatringos ur! Miután a bejegyzések ön által teljesítettek, én is jelentem, hogy ma éjjel a kutyám megkölykezett. Legyen szives őket az anyakönyvbe bejegyezni. Neveik: Tisza, Pincsi és Rajna. Ha aztán bejegyezte, legyen szives őket meg... (itt olyan kifejezés van, melyet ki nem írhatunk.) — A bejelentőt a csendőrök nyomozzák. De hiszen keres-hetik már!”

Elfejtette, mint cigány a bűnét. Párkányból írja levelezőnk, hogy ott néhány házassulandó pár, elvégezte a farmatringosnál a bejelentést, hasonlóképp a plebánosnál is. A farmatringos aztán kijelentette, hogy nov. 24. fogja őket összeboronálni. A jegyesek e szerint ugy készültek, hogy az összeboronálás után megesküsznek és lakodalmat ülnek. Mikor azonban a kitűzött napon megjelentek, a farmatringos egészen meglepődött s bevallotta nekik, hogy nem boronálhatja össze őket, mert mint a megholt, úgy *elfejtette* meg-tenni az összeboronálásra szükséges előzetes intézkedéseket. Ime, ilyen megbizhatók a farmatringosok!

Lefőzött kortesek. Valóban mulatságos eset történt Devecserben, a megyebizottsági tagválasztásoknál. A néppárt ugyanis, ismerve a zsidóliberalisok erőszakoskodását, el volt készülve arra, hogy a főszolgabíró majd erőszakolni is fogja a szavazókra az ő céduláikat s a félénkebbek talán nem merik visszautasítani a rájuk erőszakolt cédulákat. Erre való tekintetből különféle színű papirosra nyomatták le a néppárt jelöltjének neveit és mikor észrevették, hogy a főszolgabíró sárga színű cédulákat erőszakol a polgárokra, azonnal kiosztották a néppártiak között a sárgákat. A zsidóliberalisok csak ugy híztak, mikor látták, hogy mindenki sárga cédulával jön, de annál nagyobb lett a meglepetésük, mikor szavazás után minden sárga cédulán a néppárt jelöltjeinek neveit látták ékeskedni. A főszolgabíró káromkodott mint egy csikós, de persze csak kinevettek őt.

Anyakönyvelői megbizhatóság. A *bagaméri* farmatringos egy hirdetést kifüggesztes végett *Nagy-Létára* is átküldött, mivel az összeboronálандók egyike oda való illetőségű. A hirdetésen az áll, hogy a *völegény róm. kath.* Pedig otthon *N.-Létán gör. keleti.* No de hát mindent nem lehessen tudni, egy farmatringosnak.

Hirdetések a menetjegyeken. Érdekesnek kűrtölt kísérletet tesz a m. kir. államvasutak igazgatósága a kereskedelmi miniszter rendeletére, hirdetéseknek a menetjegyeken és szállítási utalványokon való alkalmazásával, még pedig egyelőre a szomszédos forgalmi jegyeknél, az utánfizetési és podgyászbárcáknál, melyeknek hátlapjain egy illetve két hirdetés fog közöltetni. Ha a kísérlet bevalik, ugy a kéregjegyeket is fel fogják hirdetésekre használni, még pedig olyképen, hogy a táskaalakra készített jegyek belsejébe egy huszonnégy hirdetést tartalmazó vékony papírlap helyeztetnék. Bizony csunya reklám munka az állam és a magyar korona nevében.

Keresztény áldozatkészség. Várgedei tudósítónk írjuk lapunknak, hogy ott Kubinyi Imre ur és angyali szívé neje nem elegendvén meg azzal, hogy a várgedei templomot évek óta különféle adományokkal halmozzák el, legujabban egy külön kapornát emeltettek tizezer forintnyi költséggel szent Anna tiszteletére s a kápolna főtartására 2000 forint alapítványt tettek. Isten legyen jutalmuk a derék alapítóknak, akiknek neve elni fog nemzedékről nemzedékre!

Rózsa mellett szép a piros tulipán. Akarom mondani: farmatring mellett szép a virágkoszorú. Az az, dehogyan én akarom mondani, hiszen még így írva se hangzik jól, hogyan lehetne akkor szép. Hanem az *ozorai* farmatringos állítja ezt a képtelenséget. Arról tartott ugyanis beszédet, hogy mikor ő rajta farmatring van, akkor annak, aki övele érintkezik, bokreta vagy legalább is rozmaringszál legyen a kalapja mellett vagy a hajában. Igen az ozorai farmatringos ezt kívánja. Mielőtt az első pár a törvény kívánalma szerint előtte megjelent: Jákob ivadékaitól kölcsönként virágokkal és szőnyegekkal a párosító hivatalt fölekesítetté, aztán összehívatta Izrael maradékait kicsinytől fogva nagyig, berendelte az előljáróságot s magát fölspitzbernátozva várta a fiatal párt, szüntelen egy előre betanult nyakatekert prédikáció szavait mormicolva a bajusza alatt. Vegre megjött az ifju pár a tanukkal. A jegyző nyugott nézett, hogy legalább csak egy árvácskát vagy egy szál árvalányhajat földözhesen is föl a jegyesek valamelyikén. Hiába! A jegyző e csalódásra úgy elfelejtette az izraeliták kedvéért készített és bemagolt beszédjét, hogy aztán olyant mondott helyette kinjában, melytől a szegény menyasszony egész a templomig sirt. Az öregbíró látva a jegyző elszontyorodását, ki akarta pótolni a bokretahányt s nagy jó akaratall oda nyomott egy csokrot a menyasszony kezébe, mondván: „Ne leányom; ezt az előljárást adja.“ Azonkívül a vőlegénynek is akart egyet tűzni a kalapjához. A menyasszony azonban rögtön oda adta a drága emléket egy mellé álló fiúnak, a legény pedig azzal a két szoval háritotta el magától az erőszakoskodó szivességet: „Nem kö! — Persze, hogy erre se jött meg a farmatringos kedve. Hát mikor még azt hallotta, hogy a jegyesek, templomból jövet, az ujra rájuk tukmált ajándékokat beledobták az árok sarába. Arra bősztült am még csak föl igazán! Tüstént jegyzőkönyvet velt föl s azóta nap-nap után citálgatja magához a szegény menyecskét, hogy kivallassa vele, ki volt a fölbujtója. És csodálatos, hogy nincs egyetlen ember, aki fölvilágosítaná azt a zaklatott gyenge teremést a felől, hogy a basáskodó izécske zaklatásait nem köteles tűrni s hogy azon zaklatások ellen a törvény szárnyai alatt védelmet találhat. Hát nem azért adta Isten a tanultabb embereknek az ismereteket, hogy a tudatlanabbakat fölvilágosítsák és ez effele önbálványozó izék zaklatásai elől megmentsék? Valóban, ennek a veszett zsidóliberalizmusnak anyi már a bűne, hogy csak olyan meglakolással adhat elégtételt a társadalomnak és a nemzetnek, amely legalább egy évezrednek legyen az iszonyatosságra nézve példája.

Értesítés A néppárt orsz. központi irodája nagyobb helyiségbe költözködött át és november 2-ika óta többé már nem a Podmaniczky-utcában, hanem a József-körúton 315 sz. alatt van. Az új helyiség a népszínházról gyalog 5 percnyi, villamos vasuttal pedig 2 percnyi távolságra esik.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **Gavora József** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

Fontos! Betegápoláshoz szükséges eszközök, sérvkötők, testegyenészteti kötőszerek beszerzésére legjobbnak ajánljuk **Keleti J. orvosszabészeti műszergyártó** céget Budapest, IV., Koronaherceg-utca 17. Nagy képes árjegyzék zárt borítékban.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: Lepsényi Miklósnak sajnálatos elíteltetése által fölmerült költségek viseléséhez adományaikkal járulni szivesek voltak:

Budapest Babai Józsefné 50 kr. Boldogfi ifj. Kuba Lajos 50 kr., s gyűjtőívén adakoztak Blahó Albert, Szabó Lajos, Jankó István 50—50 kr., többen 3 frt 45 kr. összesen 5 frt 45 kr. Nyiregyháza Kazimér János és Kiss Mária 1—1 frt. Pozsony Schin Terézia, Novalka Mária, Kiss Ersebet 50—50 kr., s 20 kr. hozzá összesen 1 frt 70 kr. Dör Beszprími Pál, Sampertó Anna, Cseh Imre 50—50 kr. összesen 2 frt 50 kr. Székesfehérvár Tungler Ferenc, özv. Tungler Károlyné Wolff Jánosné 50—50 kr. összesen 1 frt 50 kr. Győr Belezna Sándorné és Döspök Imréné 50—50 kr. Czegléd özv. Pálkás Györgyné 50 kr., s gyűjtőívén adakoztak, Pálkás János és Pál 1 1 frt, Lovász János 80 kr., Kányai Kiss Istvánné 70 kr., Pálkás Istvánné 60 kr., Terényi Rozália, kavi Kiss Julianna, Rigó Julianna, Juhász Terézia és Matild, Gál Mihály, Szepesi Ferencz, Ecséri Ferencz, Kovács Katalin, és Kartalli István 50—50 kr. többen 1 frt 40 kr. összesen 11 frt. B.-Bicske Ráczenbek János 50 kr. Budapest Szikszay Beláné 50 kr. Kassa L. M. 1 frt. Esztergom Ellinger Ödön 2 frt. Nagy-Csömöte Lipirt György 1 frt. Cséffa Hritzkó György és családja 50 kr. Pozsony-Taksony Kubovics Rozália és Romány Ágnes 50—50 kr. Székesfehérvár Pászivai László 1 frt. Neveltenfalu Szlávik Sándor tanító gyűjtése 1 frt 54 kr.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzánk intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanujának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. Aldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Eligy püspök.

Deczember 1.

Franciaországban Chatelac f. l. uban 587-ben született. Istenfélő szülei jámborul nevelték. Már kis korában gyakorolta az önmegtadást. Szent misét, prédikációt hallgatni, szentségekhez járulni, imádkozni nagyon szeretett.

Szülei Limogesba aranyműveshez adták. Eligy az aranyművesnél igen jól érezte magát, mert nemcsak a mesterséget sajátíthatta el, hanem ájtatossági gyakorlatait is szabadon végezhetette. A jó példát az ájtatosságra maga mestere nyújtotta neki.

Nyílt, szerény, alázatos, előzékeny viselete, értelmessége ismerőseivel megkedveltette őt.

Eligy a mesterséget nagy figyelemmel és szorgalommal tanulta. Ügyesebb lett a mesterénél is.

Felszabadulása után Párisban telepedett meg, ahol pontossága, szorgalma, becsületessége, mesterségében való művészi jártassága miatt csakhamar nagy hirre jutott.

II. Klotár király díszes fejedelmi trónt akart készíttetni, Bobo, a kincstárnok, a munkát Eligynek adta át. Eligy a trónt elkészítette még pedig oly pompávan, oly díszesen, oly fényesen, hogy mindenki bámulva nézte. . . A király örömeiben gazdag jutalmat adott Eligynek.

Eligy nemokára egy másik királyi széket is készített és azzal a királyt kedvesen megglepte, — mint sajátjával.

Az első trón készítésénél ugyanis a neki átadott aranyat s drágaköveket mind fel nem használta. A fenmaradt anyagot tőle senki vissza nem követelte. Azt Eligynek hagyták. Eligy azonban azt nem tekintette magáénak, hanem a király tulajdonának. Azt azért gyengéd lelkiismereténél fogva magának a világerért se tartotta volna meg. Visszaadta a királynak, úgy hogy amaz ajándéktrónt készíti el belőle.

A király kedvesen fogadta Eligy ajándékát, de százszorta jobban esett neki Eligy becsületessége.

Eligy a király önzellen becsületességéért kincstárnokává s a pénzverés mesterévé tette.

Eligynek, mielőtt hivatalát elfoglalta, esküt kellett volna letennie.

Eligy az eskütől megijedt. Azt ő szükségtelennek tartotta; azt pedig tudta, hogy szükség nélkül esküdni bűn. A király látta Eligy zavarát. Az eskütétel alul őt azért fel is mentette. Megbizott benne eskü nélkül is.

Eligy mint udvari ember, magas állásában is a régi maradt. Ájtatosságán, erény gyakorlatain túl nem adott. Díszes külső ruhája alatt szörköntöst viselt. Sokat böjtölt. Néha két három napig semmit se evett. A király minden kitüntetésével is szerény alázatos maradt. — Buzgón, ájtatosan és sokat imádkozott. Naponkint elmélkedett. Gyakran gondolkodott az utolsó dolgokról. Istenhez folyton irgalmasságért könyörgött. Szigorú, vezeklő, jámbor életmódja miatt el is nevezték őt „udvari szerzetesnek“. — Eligy nagy örömét abban is lelta, ha a szenteknek siremlé-

keket és ereklyéik számára díszes ereklyetartókat készíthetett.

E kegyeleti tárgyak készítésében valóban művészi kézzel remekelt. Remekei: Sz. Dénes, párisi püspök, Sz. Márton toursi püspök gyönyörű siremlékei; sz. Germán, Krispin, Krispinián, Lucian, Kvintin ereklyéinek ezüst ereklyetartói.

Eligy a szegényekről se feledkezett meg. Minden pénzét a szegényekkel osztotta meg. Ami ajándékot a királytól kapott, azt a szegények ápolására, táplálására fordította. Sok rabszolgát is kiváltott. A szegényeket, kik házában naponkint ellátást nyertek, maga szolgálta ki. Az ő eledeleül a szegényektől fenmaradt morzsák szolgáltak.

Barátai, a szegények fel is keresték, úgy, hogy az idegen a sok szegényről ismert rá Eligy lakására. Klotár 628-ban meghalt. Dagobert, az új ifjú király, csakugy, mint atyja, nagyra becsülte Eligyét. Sokszor tanácsát is kikérte, sőt komoly intéseit is jó szívvvel fogadta.

Eligy nagy befolyással bírt a királyra, de nagy tiszteletben, s becsülésben, tekintélyben állott a nép előtt is. Nem egyszer, mikor itt-ott lázadás volt kitörőben. Eligy szavára a lázongók letevék fegyverüket, még mielőtt a király sereggel ment volna ellenük.

A király alamizsnásává is lett Eligy. Amit ugyanis a király a szegények kezeibe akart juttatni, azt Eligynek ajándékozta. Biztos volt benne, hogy Eligy azt a szegények javára fogja felhasználni.

A király Eligynek nemcsak pénzt, de földbirtokot és Párisban házat is ajándékozott.

Eligy a párizsi házat nőszerzeteknek adta át. A mezei földterületen pedig férfikolostort építtetett.

E kolostorok építkezésénél történt, hogy a királytól nyert telken túl valamiképp még némi területet is elfoglaltak. Amint ezt Eligy észrevette, a király elé ment, az akaratlanul történt térfoglalást neki őszintén bevallotta, bocsánatért és megfenyítéséért könyörgött.

A király meghatottan erre így szólt környezetéhez: „Íme, milyen a keresztény hűség! Az én udvari embereim minden lelkiismeret furdálás nélkül egész nagy birtokokat ragadnak magokhoz és Krisztus ezen szolgája lelkiismeretében szorong, hogy tudtomon kívül, maroknyi földet elfoglalt.“

A király nemcsak az elfoglalt területet ajándékozta Eligynek, hanem még más dús ajándékot is nyújtott neki.

Eligy Párisban sz. Pál apostol tiszteletére templomot építtetett.

Ha utjában templomot látott, több ezer lépésnyire már leszállott lováról, gyalog ment a templom felé.

Ha a király akkor hívatta, mikor ő imádkozott: Előbb az imádságát végezte el és csak azután ment a király elé. A mennyei királyt mindenkor eleje helyezte a földi királynak. A király ezért nem is haragudott Eligyre. Tudta, hogy ezt nem azért teszi, mintha őt megvetné, hanem mert Istent mindenekelőtt való hódolattal imádja; hiszen maga se kívánta, hogy az emberek őt és szolgálatát előbb valónak tartásák Istennél és Isten szolgálatánál.

Eligy nemcsak saját lelke ügyével törődött, hanem embertársaiéval is.

Eretnekek léptek ugyanis fel. Eligy ez eretnekek ellen felszóltat cáfolta őket, a híveket az eretnekektől óvta, sőt a püspököket zsinatra is kérte. A zsinat meg is tartatott s azon az eretneki tanítások kárhóztattak.

Eligy nagy tekintélyben állott mindenfelé: Püspökök, sőt más fejedelmek is fordultak hozzá tanácsért. Tanácsát köszönettel vették és üdvösen, áldásosan használták fel.

639-ben a noyoni püspöki szék megüresedett. A püspöki székre Eligyet hívták meg. Eligyet nagyon meglepte a választás. Ellenkezett. Hiszen ő csak világi ember és teljesen méltatlan a püspöki teadók végzésére és nem is értene a hívek kormányzásához. Ellenkezése azonban hiába való volt. A választást el kellett fogadnia. Fokozatos szenteléssel püspökké szenteltetett.

Mint püspök az áhitában és az erényekben még jobban törekedett tökéletesedni. Önsanyargatását fokozta. A szegényeket csak úgy mint azelőtt gyámolította. Alázatossága, szerénysége a régi maradt.

Sok bálvány imádó pogány volt még egyházmegyéjében. Eligy sokszor élete veszélyeztetésével térítette e szerencsétleneket, s addig nem nyugodott míg őket meg nem térítette. Sőt meggyénen tul is ment. Bejárta Flandriát, Hollandiát. Ezek mint apostolokat is tisztelik Eligyet.

Husz évi apostoli működése után 659-ben dec. 1-én 70 éves korában végre az Urhoz költözött. Temetésén a királyné is jelen volt.

Apostoli férfiú! Könyörögj szegény hazánkért! Szünjék meg itt is az új pogányság. Ragyogjon fel az igaz hit napja!



Kedves főtisztelendő szerkesztő ur!

Alulírott* azon alázatos kéréssel bátorkodom megkeresni kedves kis lapunk szerkesztőségét, méltózlással, amiképp tudatni, hogy a kedves kis lap hogyan fog

megjelenni majd újévtől? Azaz, hogy a hetenkint 3-szori kiadás biztos lesz-e? *)

Ezt azért szeretnék tudni, mivel így azt is tudhatnánk, hogy az előfizetést miképp eszközöljük, vagyis: a hetenkint 3-szor megjelenőre fizessünk-e elő, vagy a hetenkint csak egyszer megjelenőre? — *Mi a 3-szorit szeretnék jobban.*

Becses izenetét várva, vagyok a főtisztelendő szerkesztő urnak

Kecskemét, 1895. nov. 22-én

alázatos szolgája

Hegedűs József, nyug. tanító.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Csekély tehetségem szerint én is követni akarom a t. szerkesztőség azon tarácsát, hogy minél több olvasót iparkodjunk szerezni a „Magyar Néplap“ számára. És mivel a mi községünkben — hál' Istennek — meglehetősen el van már terjedve e kedves kis lap: én tehát a szomszéd községekben iparkodom a gyűjtésen buzgolkodni, azon községekben, amelyekben e drága kis lap még ismeretlen. Teszem ezt annál inkább, mert mi is tapasztaljuk azon állítás igazságát, hogy ahova a „Magyar Néplap“ nagyobb számban jár, ott erősebb, ahova kevesebb példányban jár, ott szegényebb a néppárt. Hát ahol e lapot még csak nem is ismerik! Mi-

*) A „Magyar Néplap“ háromszori megjelenésére vonatkozólag amugy is szükségesnek tartottuk volna nyilatkozni más helyen, mivel azonban szives volt ön e tárgyban minket megkérdezni, b. levelére való feleletképp adjuk tehát nyilatkozatunkat.

Szinte valószínűnek kell tartanunk, hogy rövid idő múlva föloszlatják a képviselőházat és így január elején már meg lesznek a képviselőválasztások. Nekünk tehát arra kell törekednünk, hogy a választásokat megelőzőleg minél gyakrabban érintkezhessünk pártunk férfiival, őket tájékoztathassuk és lelkesíthessük. Minthogy pedig ezt csak hírlap útján tehetjük meg, napilapunk pedig ez idő szerint még nincsen: a „Magyar Néplapot“ tehát okvetlen meg kell jelentetnünk hetenkint háromszor is. Hogy azonban a megjelentetésével járó áldozatot meghozhassuk: nagyon kérnők elvbarátainkat, iparkodjanak oda hatni, hogy a háromszor megjelenő lap legalább egy vagy két példányban minden községbe járjon. Vagy plebános, vagy kör, vagy tanító, vagy vagyonszeres néppárti ember minden községben található. Iparkodjunk tehát ezeket rábíroí arra, hogy a „Magyar Néplap“ háromszor megjelenő példányára fizessenek elő. Így aztán ő általuk gyakrabban — minden másnap — vehet értesülést a néppárt állása felől az egész község.

A jelentkezéseket pedig mielőbb meg kell tenni, mert a háromszor megjelenő lap szedéséhez és kezeléséhez emberekről kell gondoskodnunk, továbbá egy és más irányban előkészületek tennünk, hogy a lap minden másnap akadály nélkül megjelentessék és szétküldethessék.

Ujlag kérjük azért mindazokat, akik a „Magyar Néplapot“ háromszori megjelenésben ohajtják járattí, sziveskedjenek erről minket egy levelezőlapon értesíteni. Szerk.

Ilyen állapotok lehetnek ott? — Fajdalommal tapasztaljuk, hogy ilyen községek a mi szomszédságunkban *Acsa, Karád és Bonya*. Legelőször is az utóbb említett helyen fogok próbát tenni, annál is inkább, mert egy ottani, lutheránus vallású jó barátom fölkerít rá, hogy hozassam meg neki a „Magyar Néplapot“ és a néppárti füzeteket. Kijelentette, hogy számosakról tud, akik szeretnek járattatni a „Magyar Néplapot“, de nem tudják megrendelni. A jövő vasárnap néhány barátommal okvetlen átme gyünk Bonnyára apostolkodni, kérem azért a szerkesztőséget, sziveskedjék akkorra legalább néppárti füzeteket küldeni az en címemre, hogy azokat kioszthassuk. Reméljük, hogy a „Magyar Néplap“ is több megrendelőt fogunk találni, de lehet, hogy többen bár mi ok miatt előre nem fizethetnek s talán akadna közöttük olyan is, aki később megfeledeznek a fizetésről. Arra nézve kérnénk tehát fölvigyázatást a t. szerkesztőségtől: vajjon az ilyen kötelesség-felelősségek helyett nem nekünk kell-e majd fizetnünk. Mert ezen esetben az ő megrendelésüket nem vehetjük figyelembe. *)

Szíves fölfigyazolást várva vagyok a t. szerkesztőségnék

Andoes (Somogym.)

kész hive
Németh János.

KÖNYVES-POLC.

A **hizasság szentségéről**. Ez a címe egy éppen most megjelent füzetnek, mely a megváltozott viszonyokra való tekintettel négy elmélkedésben tárgyalja a megtámadott szentség méltóságát. A kis munka tulajdonképpen adventi oktatásukul készült lelképásztörök részére, de családi olvasmányának is igen alkalmas Ára 30 kr. (sacerd. e. e. 1 S) Megrendelhető a „Hittöröklokati folyóirat“ szerkesztőségében, Szeged, Alsó-város.

MAI KÉPÜNKHÖZ

Assiszi szent Ferenc rendalapítót minden kath. ember kíváló tiszteltben tartja. Az általa alapított szerzetesrendnek mai minden országában el vannak terjedve s közbecsülésben részesülnek. Nálunk barátjainak nevezte el őket a nép. — A rendalapító igen gazdag kereskedő családnak volt gyermeke. S született 1282-ben Assisi városában. Részt vett egy háboruban s elfogatót kiszabadulván fogságából, veszélyes betegségbe esett s ez annyira megtéríté őt, hogy a kath. egyház egyik legbámulatosabb tökéletességű szentjévé lett. 26 éves korában rubát daróccal cserélte föl betegeskedő állapotát s bántulatos önmegtagadást gyakorolt. Egy romladozó kis kápolnát kapott, azt saját kezeivel fölépítette és porciunkulánának, vagyis egyetlen örökségének nevezte. Szent tanításai annyira meghatották a közönséget, hogy követői napról napra szaporodtak s közöttük több pap is találtatott, akik számára rendszabályt írt, melyet a pápák is megerősítettek. A keresztényeknek Damiettinnél történt veresége után rettenetesen bátorsággal Ptolemauszba ment a szultánhoz és nem csak szelidebb bánásmódot eszközölt ki a ker. foglyok részére, hanem azt is megnyerte, hogy a szent sir őrzése rendjére bízott. Meghalt 1225-ban október 4-én. Két évvel halála előtt megkapta a Krisztus sebeit s halála után is

*) Tessék az illetőtől becsületeszavukat venni, hogy az előfizetési pénzeket be fogják küldeni. Ha aztán még se tennék meg, m öltőn nem fogjuk követelni. Szerk.

számtalan esoda történt sirjánál IX. Gergely pápa őt a szentek közé i tatta s ez alkalommal maga tartotta meg a szent be zedeti Isten iránt való szeretetből szerafikus nevet nyert. Mai képünkön jámbor halálát mutatjuk be olvasóinknak. —

A szerkesztőség üzenetei

Ceruza Szíves sorait köszönjük. — I. P. J. Fény A helyreig zírását eltűdöttünk a M. A. szerkesztőségének. — II. Gy. Cséffa Nem közölhető. — Sz. L. Eger. Ön azt óbjatná, bár a szöszekről ajánlanák a „Magyar Néplapot, miedjárt több olvasója lenne Egerben. Ma is ónjajtuk és bizszuk, hogy ez által terjedne is, de hát a nyeknek kellene e végből fölkeríni lelképásztöröküket. — K. L. Budapest. Még gyengék. — N. F. Jánosháza. A vers tartalma igen szép lelkesítő, de a formája nem megfelelő. — Nagyon örülünk nebi, hogy faradozásait siker koronázta, ön kevésnek tarja az őt új előfizető? Nagyon szép eredmény az: Ha minden előfizető ennyi új hivat tudna szerezni, új évre kilencvenezeren volnánk. Es tessék elbíni, Isten segítségével el lehetne ám ezt érni, mert ha egyikünk nem tudra többet, szerezni mint kettőt-hármat, a másíknak talán sikerülne hetet-nyolcat vyűjteni is igyki volna egyenlítő a dolog. — Bizzunk Istenben és munkálkodjunk szerényen. — G. N. Budapest. Ami pártunk, t. i. a néppárt minden töle telhető megtett arra nézve, hogy a liberalizmus vele — hecsületes harcban — mérközni képes ne lehessen. Sőt, a liberalizmus természetét ismerve, az *orv támadások* meghiusítására vonatkozólag is lett különféle intézkedéseket — Tegye meg az óók pártja is mindent, szervezkejk gyorsabb tempóban, mert minden jel arra mutat, hogy a leszámolás nagy napja ott áll a küszöbön s egyszer csak betoppan. Mi óók ellen nem fogunk küzdeni, hogy pártjukat gyengítsük vagy — ami ez idő szerint még ugys kívül esk a lehetőség határvonalán — megsemmisítsük; de arra törekedni fogunk, hogy óóket megnyerjük. Elveink azonosak. Cupán egy dologban nem értünk egyet. Óók szerint ugyanis némi kedvezményeket meg lehet adni a zsidóliberalizmusnak, mi szerintünk pedig semmit se szabad neki megadni. Mihelyt ezen elv helyességét óók elismerik: azonnal át fogják lépni a pártjainkat egymástól elválasztó vonalat. — G. S. Szegszárd. Mi egyházi személyt nem támadunk, csak politikust. Ha már valaki politikálni akar, olyan irányban tegye ezt, amely állására nem megbecstelenítő. Ha mi a moslékos vályuba óntunk egy személyt, nem a személy iránt való gyűlölethől teszszük, hanem azért, mert a korpa közé volt keveredve. Szíveséget különben nagyon köszönjük s ígert látogatását örömmel várjuk. —

P i a c.

Gabnanemek (minőségi súly szerint) *Buza*. Bányási: 6.65—7.10. Tiszavidéki: 6.70—7.15, Pestvidéki: 6.65—7.10. Fehérmegyei: 6.65—7.10. Bácskai: 6.75—7.20. *Rozs*: 6.30—6.40. *Árpa*: takarmány 5.—5.20; égetni való: 5.50—6.30; sörfőzdei 6.80—8.—. *Zab*: 6.10—6.50. *Kukorica*: bányási 6.00—6.05; másnemű: 4.10—4.25. *Köles*: 5.40—5.75.

Liszt (métermázsánként számítva.) Nullás: 12.10; egyes: 11.50; kettős: 10.10; hármas: 10.10; négyes: 9.70; ötös: 9.00; hatos: 6.80; hetes: 7.20; nyolcas: 5.80; F. számu: 3.60; G. számu: 3.70.

Állati termények. *Tojás*: 32—40 darab; meszes 35—43 drb 1 frtjával. *Méz*: esurgatott 26.00—28.00 frt. *Vaj*: I-ső rendű 0.80—1.60 frt; II-od rendű 0.60—1.10 frt; főzésre 0.70—1.05 frt mmkint; *Szalonna*: magyar elsőrendű 54.00—55.00; városi 53.00—54.50; füstölt 58.50—59.50 frt mmkint.

A szerkesztésért felelős: **Németh Gellért.**

Már 1895. deczember hó 6-14 ejtetik meg a
MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

Nagy nyereményhuzása,

melyben 21499 pénznyeremény kerül

4 millió 332.000 korona összértékben

kisorsolásra, többek között egy 600,000 koronás jutalom 400,000, 200,000, 100,000
50,000 stb. stb. koronás nyereményekkel.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben **Egy Millió korona.**

A sorsjegyek árai: 1 egész 40 frt. 1 tized 4 frt.
1 fél = $\frac{1}{10}$ 20 frt. 1 huszad 2 frt.

(Portoért 5 kr., ajánlott levelekért 15 kr., nyeremény-jegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINZE KÁROLY, főelárusító, Budapest, Szervita-ter 3.

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagy bb nyereménykilátásokhoz jusson, vagy ennél több sorsjegy vásárlásánál a legkülönfélébb számokat állítson össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszadokból.

Sürgöny-cím: *Lottoheintze Budapest*

Ócska hangszerek becseréltetnek



STOWASSER J.

hangszergyáros, cs. és kir. udvari és hadseregzenészt. BUDAPEST,

II. ker., Lánchíd-utca 5.

Szját gyarmányu fuvó, vonó és ütőhangszerek kitűnő erős hangu ezimbalmok és azok alkatr. zeiről nagy képesárjegyzék kiyanatra. Ingyen és bérmentve. 29-17

Elpusztthatatlan erős orgona harmoniakról külön árjegyzék kérendő.

Mindenemü hangszerek és harmoniak javítása a legelőbb árban eszközönél

Köszégl doboz

teljesen hosszú és széles 1 frt 65 krért darabonként, párja 3 frt 20 kr. ugyanazok első minőségben 1 frt 80, sárgászörű 6 különböző színű csikkal 190 cm. hosszú, 130 cm. széles 2 frt 50, dupla vastag, nagyon finom, 3 frt darabonként

200 uri

also tigris-öltöny, ujonnan feltalált, meleg, tartós, áll 1 pár nadrágból, 1 kabát 1 frt 75 krért öltönyönként. A ki olyan öltönyt visel, az hideg és nedvesség ellen óvja magát. Ehez finom asztragan sapka, melegen kibéltelve 1 frt, 6 pár teli harisnya 1 frt. Egy női kabát tiszta berlini gyapju, a legdivatosabb és legszebb színekben díszítve, a testhez simul és igen meleg. Minden nagyságban az ár 1 frt 90. Női kendő, finom gyapju rojtokkal minden számban 1 frt. Elküldés csak pénzbeli utávitellel, a megrendelésével. Rendelések

telj árunk székaszához BECS L. Wallfisch-Gasse 4. M. N. intézendők, 2 fron aluli rendelések csak pénz előlegezése mellett. Nem alkalmasat visszaveszünk és a pénzt visszaadjuk.

„HALADÁS“

kukorica morzsolót mindenki szereze be! Munkaképesség 15-20 mérő naponként. A kukorica fejek a géple dobatnak és elkülönítet helyre folyik ki a tiszta szem a csutagtól. Ára 3 frt 50 kr., az elárusító költségén szállítva. Megrendelések csak

SOHR JÓZSEF

főelárusítóhoz Somogy-Szillba intézendők.

Szükségem van

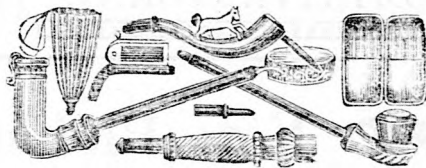
egy fizleti levelezőre, a ki a magyar, német és lot nyelvben teljesen jártas. Föltételek: katolikus ember, megbízható munkás. Ajánkozások viszont föltételekkel és szakbeli valamint erkölcsi képesség kimutatásával, közvetlenül hozzám intézendők.

Kralicsek János.

csőr és fa kereskedő, Rózsahegyén.

Minden dohányzónak öröme

mind a tíz darabot



csak 2 frt 90 krért adom.

1 valódi t-jtek szivarszipka igazi borostyánnal, 1 mű-t-jtek pipa, a legszebb alakban, ezüstözött kupakkal, 1 hozzáillő szép egészségpi pipaszár, 1 valódi t-jtek szivarszipka igazi borostyán l. faragva, 1 tartós bórdohányzacskó, összehuzóval, 1 kitűnő tartós szivartárcza tolvál, 1 praktikus műtjtek há i pipa, szép alak 1 hozzáillő rövid pipaszár csutorával, 1 zsebtűzeszköz, gyufa számára, n gyon tartós, 1 hamucsésző szép alakokkal.

Ezennel ismételtlen kijelentkeztatom, hogy mind a 10 drb valódi dohányzó eszköz összesen csak 2.90 krért kerül dacára, hogy az 6 frt értéket képvisel. Rendelések postautánvét mellett elintéztetnek.

Rabinovic tajtéká u osztálya
Bécs I. Wallfischg sse 4/M. N.

Karácsonyra

ajánlja alulról legdusabb választékban mindneféle kegytárgyait u. m. Rózsafüzért, 5 tízedesek láncolva üveg gyöngy szemekből tucatja 40 krtól 1 frt; fagyöngyszemekből tucatja 54 krtól 3 frt; Córus gyöngyszemekből tucatja 1 frt. 50 krtól 4 frt. 50 krig; gyöngyház olvasók drbja 48 krtól 1 frt. Valódi ezüst, gyöngyház: drbja 1 frt 20 krtól 5 frt. Szécsképek minden képzelhető kivitelben. Szinnyomatok, acclmetetek és selymesképek; most már igen sokféle karácsonyfák is. Ermecek, keresztcsékek, rézből. Aluminium és fémjelzett ezüsből. Bellehemek 20 krtól 2 frt; darabja. Nagyobb olajszinnyomatú képek keret nélkül és keretben. Iskolai, nagy fali keretek s. a. t. Rózsafüzerek újra láncoltatása is elvállaltatik.

Weisz Frigyes, IV. Kálvinter 3. (Előbb 22 évig Kecskeméti-utca 12.)



RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti
lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtitkarság Császka György kalocsai érsek és
a budapesti oltáregylet egyedüli szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen:
miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és
temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentség-
tartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztek-
füstölőket, oltárlámpákat, esillárokat, szobrokat nagy
választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek
festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sirok és
szószekek akármilyen rajz szerinti művészes el-
készítését — Egyházi kelmék, csipkék, faliszünetek, búcsújáró fészü-
netek nagy választékban kaphatók raktarunkon. 36-52

Kivonat: Kérésre küldünk bérmentve árjegyzőket, alkalmas mintákat.

Hirdetéseket

„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most
a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan
felvesz a

„MAGYAR NÉPLAP“
kiadóhivatala

Budapesten, Práter-utca 44.

„SZ. GELLÉRT“

KÖNYVNYOMDA

BUDAPEST,

VIII. ker., Práter-utca 44. szám.

elvállal mindennemű

NYOMTATVÁNYOKAT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag
Friedenstein Vilmos hirdetési irodája
(Budapest, Teréz-körút 3.) fogad el.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi
nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron
vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási ürlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és
latin szöveggel kisebb közepes papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi
és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legutányosabb árakon;
erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyetek tagjait s
minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában esz-
közöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre
áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeséget helyezi
abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1895. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.